

“De Wekker”, augustus 1958, 12^e jaargang, nummer 6.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

WERKPLAATS
EN
KANTOOR

12^e jaargang - augustus 1958 - nr. 6

De Wekker

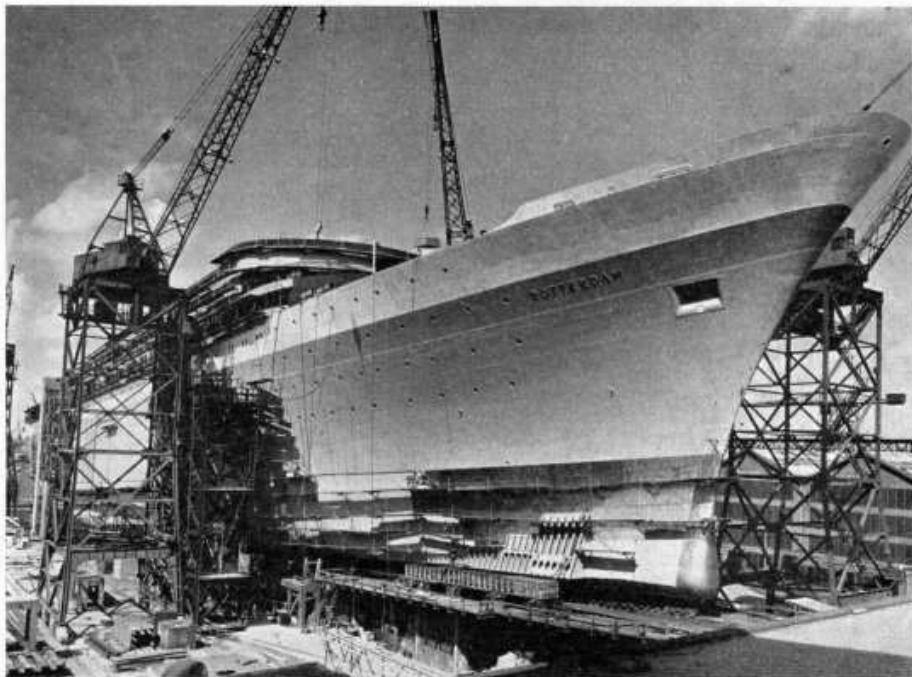
Maandblad van de Vereniging
van Personeel in dienst bij De
Rotterdamsche Droogdok Maat-
schappij N.V. en Scheepsbouw Mij
„Nieuwe Waterweg” N.V.W.E.K.

Opgericht 21 april 1944
Kon. erkend 16 mei 1951

WETENSCHAP
EN
KUNST

REDACTIE-ADRES: KARIMUNSTRAAT 12 - ROTTERDAM-Z.

SECRETARIAAT: M. P. v. d. BORDEN, KORTEBRANTSTRAAT 37 - ROTTERDAM - TELEFOON 128643

Nog enkele dagen....

Wij publiceren nog éénmaal een recente foto van Nederlands grootste passagiersschip op de helling. Over enkele dagen, als het schip aan de afbouwkade ligt gemeerd, zullen we dit imposante gezicht op de „Rotterdam” missen en zal er een „leegte” zijn ontstaan.

Een leegte, die dit keer wel heel bijzonder zal opvallen omdat, zowel van de land- als van de rivierzijde, het silhouet van de werf geruime tijd door het hoog boven de helling uitstekende schip werd beheerst. Die leegte is gelukkig slechts voor korte tijd, want we weten nu reeds dat na het grote passagiersschip, op onze helling VII na elkaar vier reusachtige tankschepen zullen worden gebouwd.

De tewaterlating zal geschieden op zaterdag 13 sep-

tember a.s. 's middags ca kwart over vier. De laatste beletselen zullen door H.M. Koningin Juliana worden weggenomen en wij allen hopen op deze dag met een gevoel van trots te kunnen terugzien.

Onze medewerkers, die nauw bij dit gebeuren zijn betrokken, zullen zich tot het uiterste inspannen alles naar wens te doen verlopen. Voor de tewaterlating van zo'n oceanreus zijn heel wat meer technische voorbereidingen nodig dan voor kleinere schepen. Alles is echter op zo zorgvuldig mogelijke wijze voorbereid, zodat we mogen verwachten dat deze bijzondere dag ieder grote voldoening zal schenken en zal kunnen worden toegevoegd aan de rij van gedenkwaardige dagen in de geschiedenis van de R.D.M.

ZEVEN DAGEN NAAR LUXEMBURG EN DUITSLAND

Een enthousiaste deelnemer aan deze zo bijzonder geslaagde en prettige reis heeft ons zijn bevindingen schriftelijk medegedeeld, zodat wij in staat zijn U het verloop van deze zevendaagse reis te verhalen. Dank zij het uitgebreide verslag van onze geachte inzender kunnen wij U, in gedeelten, een zo volledig mogelijk beeld geven van de gezellige dagen die men heeft doorgebracht.

Zaterdag 28 juni. Het is zeven uur in de morgen en somber weer, als de voor ons bekende wagen met chauffeur Frans voor het postkantoor te Schiedam arriveert. Vele van-ouds bekende reizigers, die de nog vers in ons geheugen liggende reis naar Wintersberg vorig jaar meemaakten, stappen nu in voor de tweede grote reis naar Duitsland. Een aantal R.D.M.-ers, dat ook vandaag met vakantie gaat, komt ons „gedag” zeggen en wenst ons een prettige reis. Eerst gaan we de Heyplaters halen en als het andere ploegje op de Dorpsweg aan boord is genomen, zit de vrolijke stemming erin.

Frans houdt als gewoonlijk zijn ochtendpeech en wenst ons allen een prettige vakantie. Wat het weer betreft, hij voorspelt in Breda zonneshijn. Als we in Breda „aan de koffie zitten” breekt inderdaad de zon door.

Het weerzien van bijrijder Martin is voor chauffeur Frans een vreugde. Even luister ik hun gesprek af:

Frans: „Ik rijd al een poosje met een nieuwe wagen, 45 personen, maar voor deze reis moest ik weer mijn oude stalen ros van stal halen, want dit gezelschap telt 48 personen.”

Martin: „Oh ja?”

Frans: „Ik kom de garage in en hij begreep het al. Kwispelen met z'n staart en dansen op z'n wielen, zo fijn vond-ie het dat ik hem weer meenam!”

Martin: „Hahaha! Hij moest eens weten!”

Frans: „Nou, ik heb 'm een paar keer over z'n kop geaaid en toen was het goed. Ben jij al getrouwd?”

Martin: „Nee, nog steeds niet”.

Frans: „Dan wordt het toch heus tijd! Toen ik...”

Ik heb maar niet meer geprobeerd de rest op te vangen, je krijgt er maar een stijve nek van en eerlijk gezegd, er was buiten genoeg te zien.

We zijn Eindhoven snel voorbij gereden en komen nu in Lommel aan de Belgische grens. De douane doet haar werk, hetgeen snel gebeurt en wij maken er gebruik van door geld te wisselen. Alle mannen krijgen in de bus van twee vriendelijke „hostesses” een platte-

grond van België. Zij, die de Expo bezoeken, komen deze „ambassadrices” van België, gekleed in het uniform van de „Fair-Hostess”, zeker wel tegen.

Het is mooi in het Belgische landschap. Hasselt en Luik doemen voor ons op en verdwijnen weer even snel. Door de schitterende omgeving rijden wij naar Luxemburg en we komen ogen en oren te kort om alles op te nemen. Eerst gaan we in Remouchamps een kopje thee drinken, dat best smaakt. Na dit intermezzo genieten we weer van de fraaie natuur. Als de klok zes uur slaat, rijden we Vianden binnen en al spoedig komt onze standplaats Echternach in zicht. Hier zullen wij tot maandagmorgen verblijven. Na het diner, dat ons allen goed deed, worden ons de slaapplekken gewezen. Een aantal reizigers slaat zijn bivak op in twee hotels, terwijl enkele paren bij burgers worden „ingekwartierd”.

We gaan eerst Echternach verkennen. Het is er leuk en gezellig, omdat men hier van een winkelsluitingswet niets afweet. Tot 11 uur blijven alle zaken open en wij kopen souvenirs en prentbriefkaarten, die al spoedig de weg naar huis via de brievenbus vinden. Het betalen geeft geen moeilijkheden; met Nederlands, Belgisch of Duits geld kan hier gekocht worden.

Moe, maar zeer voldaan over deze eerste dag, gaan we naar bed.

Zondag 29 juni. In de vroege morgen maken velen een stevige wandeling in de bergachtige omgeving. Tijdens het ontbijt wordt hierover nog druk gesproken en tevens het programma van deze dag medegedeeld. Als ieder door het ontbijt is verkwikt gaan we naar buiten. Spoedig arriveren we in een fraai park, prachtig aangelegd met vijvers en bloemperken. Van de gezellige zitjes wordt gebruik gemaakt. Er worden foto's genomen en er is veel belangstelling voor een bejaarde dame die boodschappen had gedaan. Ze heeft n.l. een „rijdende wandelstok” die, op de helft scharnierend, voorzien is van een klein wagenwielletje en een tweetal haken op het midden van de stok. Daaraan bengelen haar boodschappentas en een kan met melk. Zij behoeft deze bagage dus niet te dragen en heeft tegelijk een gemakkelijke steun bij het lopen. Na een uurtje gaan we naar de La Sûre; de mannen kijken hier naar het forellenvissen en de dames doen wat spelletjes, o.a. Maria zat in de maneschijn, o.l.v. Tini v. d. Meer.

Met koffietijd zijn we weer in het hotel en blijven daar tot na de lunch. Op aanwijzing van Frans beklommen we een berg en bemerkten halverwege een z.g. „Treurhuisje”. Van treuren is echter geen sprake, want o.l.v. Oom Willem wordt er, arm in arm deinend, flink gezongen. Oom Piet de Regt draait hier op algemeen verzoek „De Schoorsteenveger” nog eens af.

Aangekomen op de top van de berg smaakt het donker bier, de thee en het ijs heerlijk en wij hebben een prachtig uitzicht.

De afdaling verloopt naar wens en we besluiten om de avond gezellig in de hoteltuin door te brengen.

Al spoedig komt de stemming er in; de dochter des huizes komt met haar accordeon bij ons zitten en als ook Frans zijn mondharmonica te voorschijn haalt, wordt het reuze gezellig.

Na vele dansjes en de polonaise gaan we om tien uur naar onze kamers. We waren moe, maar toch erg tevreden over deze eerste „rustdag” en hadden er geen moeite mee spoedig in slaap te vallen.

(Wordt vervolgd)

GEZICHT OP ECHTERNACH

KLEUREN in ons huis

Laten we eens een kijkje nemen in een moderne huiskamer. Tien tegen één treft U zowel op het houtwerk (deuren, kozijnen, enz.) zowel als op de muren moderne, vrolijke kleuren aan. In een op het noorden gelegen kamer b.v. zal men warme tinten gebruiken. Hiervoor komen in aanmerking rood en van rood afgeleide kleuren, die zorgen voor een opgewekte sfeer in de vaak — door de ligging — koud aandoende kamers. In de kamers op het zuiden gebruikt de moderne mens veel koele kleuren (o.a. blauw), die de invloed van het zonlicht enigszins dempen en daardoor voor een geheel eigen sfeer zorgen.

Ja, het kan niet worden ontkend dat de moderne mens de kleur heeft ontdekt. Het beige, bruin en groen van het houtwerk is vervangen door lichte tinten. De rode bloemen op het donkere behang hebben opvolgers gekregen in de vorm van lichte muurverf, die tegen wassen bestand is (ideaal in gezinnen met kleine kinderen) en die ook niet verkleurt. Het gevolg is dat het moderne huishouden in een ruimte woont die een vrolijke indruk maakt, hetgeen bovendien wordt onderstreept door de kleurige bekleding van het meubilair.

Er is over de kleurgeving van het huis heel wat te vertellen. In de boekjes, verkrijgbaar bij Uw leverancier, worden volledige gebruiksaanwijzingen voor het zelf schilderen gegeven, soms ook over de kleurgeving, want men dient niet alleen rekening te houden met de ligging van de vertrekken t.o.v. windstreken.

Neen, men kan de kleuren bovendien ook aanpassen aan de vertrekken zelf en aan de persoonlijkheid van degenen, die er in moeten verblijven. Zo zal men in een kamer voor een meisje geen harde kleuren gebruiken. In zo'n vertrek passen zachte pasteltinten en vooral..... wit. Kijk maar eens hoe de gipsen lijst van een oude spiegel wordt getransformeerd tot een

wondermooie omraming voor het weerkaatste beeld, simpel en alleen door deze lijst wit te schilderen. Een oude medaillonstoel b.v. wordt een gewaardeerd meubelstuk als men hem wit, gebroken wit of lichtgrijs schildert. Voor weinig geld kan men op deze manier een meisjeskamer inrichten, waarop Uw dochter, terecht, trots is.

Een jongenskamer zullen we met andere kleuren schilderen. Hier mag de deur gerust in een accentkleur worden geschilderd, mits we de wanden rustig houden. Heel mooi is een grijze muur met een rode deur, die wordt begrensd door een witte deurlijst. Alleen: we moeten niet te veel kleuren gebruiken. Dat is ten eerste duur en in de tweede plaats kan het verwarring wekken.

Dit geldt ook voor de woonruimte. Probeer hier eens de muur, waarop het meeste licht valt, te schilderen in heel licht groen. Uw meubilair zal hier schitterend tegen uitkomen. Schilder vervolgens de wand, waarin zich de ramen bevinden, heel licht grijs of, beter nog, gebroken wit. De beide overige wanden kunt U lichtgrijs maken, terwijl de plinten wit worden. Schilder in deze kamer een deur, die U een opvallende kleur geeft. In het algemeen zal dat de toegangsdeur zijn, zodat gasten a.h.w. vanzelf zien, door welke deur zij het vertrek kunnen verlaten. Andere deuren, zoals kastdeuren, schildert U in de kleur van de muur, waardoor zij minder opvallen. Door zelf met kleuren te werken maakt U Uw huis luchtiger, groter en rustiger.

Wat zegt U? Durft U het niet aan zelf de kleuren voor Uw huis te bepalen? Geen nood. Uw verfleverancier zal graag bij U thuis komen voor het geven van kleurenadvies, waarbij hij rekening kan houden met alle factoren, die zich kunnen voordoen. En anders vraagt U hem een boekje waarin U alle aanwijzingen kunt vinden, die het ook U mogelijk maken, zelf het interieur van Uw huis op kleurrijke wijze te veranderen.

Als U de resultaten ziet, zult ook U, evenals vele duizenden andere Nederlanders, tevreden zijn. Vooral voor Uw vrouw, die minder moeite behoeft te doen om een fris, modern geschilderd huis schoon te houden.

Dat alleen al maakt het voor U de moeite waard, eens ernstig te overwegen, Uw huis met kleur te bewerken.

Hans Vermeulen Jr.

SPORTIVITEIT

Niet zo heel lang geleden speelde het Nederlandse voetbalelftal een wedstrijd tegen het team van een „bevriende mogendheid”. Het is wat men noemt een rauw partijtje geworden. Het schijnt dat de spelers van die bevriende mogendheid bijzonder gebrand waren op een overwinning. Zo erg, dat daar blijkbaar alles voor moest wijken. Er werd geduwd, gehaakt, en van alles wat toegepast om een zege te forceren. De Nederlandse ploeg, zeiden de sportverslaggevers van de dagbladen, moest wel van zich afbijten; je kunt nu eenmaal niet alles over je kant laten gaan. En het werd een strijd op leven en dood. „Een onsportieve wedstrijd” schreven de dagbladen.

Maar enige tijd later werd de revanche-wedstrijd gespeeld en ieder vreesde het ergste: moord en doodslag. En ziet: alles was wel niet pais en vree, er werd fors gespeeld en er waren een paar incidenten, maar er was een straffe leiding. De tegenspelers van het

Oranje-elftal was kennelijk op het hart gedrukt zich behoorlijk te gedragen en de Nederlandse ploeg toonde eveneens zelfbeheersing. „Een interessante, sportieve strijd,” schreven, alweer, de dagbladen.

Wat is nu eigenlijk die sportiviteit en hoe kwam het dat die er in de ene wedstrijd wel en in de andere niet was? De kern van dit vraagstuk zit in de woorden „voor de overwinning moest alles wijken”. Er stond de ene ploeg maar één enkel ding voor ogen: winnen, koste wat het kost. De tegenpartij werd daardoor wel gedwongen de methoden van de aanvallers met munt van gelijke soort te betalen.

De spelers van de „bevriende mogendheid” wonnen inderdaad, maar het bleek eigenlijk een fatale overwinning. Men had die ene wedstrijd dan wel gewonnen, maar de reactie in Nederland was zodanig dat, wat een overwinning in de sport was, tot een morele nederlaag voor de overwinnaars werd. Het bleek dat de over-

winnende ploeg de naam van zijn land in Nederland grote schade had toegebracht — en sommige heet-hoofden in ons land (want die zijn er ook onder de nuchtere Nederlanders wel te vinden) vroegen op het gebied van sport zowel als op andere gebieden tegenmaatregelen. Men zag zelfs al een vermindering van de toeristenstroom naar dat land!

De tweede wedstrijd werd sportief gespeeld. Omdat men tot betere gedachten was gekomen. Door schuld-besef? Laten we het maar hopen, maar het ligt meer voor de hand dat men heeft ingezien dat voor een overwinning wel veel, maar niet alles mag wijken; dat een overwinning in een internationale voetbalwedstrijd voor ontelbaar velen — en misschien zelfs wel voor een land — een belangrijk ding is — maar dat er toch nog wel belangrijker dingen zijn: De goede naam van een land, de goede betrekkingen tussen de landen op velerlei gebied, de nationale eer. Die was in het eerste geval vergeten en men had te rechter tijd ingezien dat ook dit niet over het hoofd had mogen worden gezien.

Daarom ging men in die tweede wedstrijd doen, wat men in de eerste had nagelaten. Men hield zich strikt aan de spelregels. Men ontzag de tegenstander. Men vertrouwde op de leiding van de scheidsrechter (en dat was in die eerste wedstrijd toch al een moeilijk punt geweest!). Kortom: de spelers hielden zich aan de geschreven en ongeschreven wetten van het spel. En een wedstrijd, die een onverkwikkelijke geschiedenis dreigde te zullen worden, waaraan niemand — ook de winnaars niet — plezier zou hebben, werd een spannende, eerlijke strijd, waar ieder met genoegen naar heeft gekeken.

Uit deze gebeurtenissen valt wel een les te trekken — in de eerste plaats in de sport. Het blijkt, dat voor het behalen van een overwinning niet alles mag wijken. Men moet zich aan de spelregels houden en blijven houden. Want anders roept men tegenkrachten op die belangrijker zijn dan het spel dat men speelt en de overwinning die men behaalt. De sportwereld zou ineens storten wanneer de spelers zich niet aan de geschreven en ongeschreven wetten van het spel zouden houden.

Niet alleen de sportwereld — maar ook de gehele maatschappij zou als organisatie uit elkaar vallen, als de leden van die maatschappij, wij allen dus, zich niet aan de geschreven en ongeschreven wetten van die maatschappij zouden houden.

Ook in de maatschappij is sportiviteit een onmisbaar onderdeel van het ingewikkelde raderwerk en ook hier roepen de overtreders van die regels tegenkrachten op, die belangrijker kunnen zijn dan het resultaat dat men wil behalen.

Dit is een situatie, die men wel kan opmerken wanneer twee groepen, in „edele wedijver”, bijvoorbeeld om het hoogste produktiecijfer kampen. Het is volkomen begrijpelijk dat men alles op alles zet om de eer van zijn groep te verdedigen en om met de titel te gaan strijken. Dan kan het hard toegaan en daar kan niemand bezwaar tegen maken.

Maar het wordt anders wanneer men methoden gaat toepassen die naar buiten een onaangename indruk maken. Dan zou men letterlijk „alles op alles”, ook de goede naam van de groep, ook een goede verhouding tot de collega's en de prettige werksfeer. Dan komt misschien het ogenblik dat men met de erepalm der overwinning gaat strijken — maar dat is dan wel een wat bittere overwinning. Want niemand zegt: „Dat hebben die kerels goed opgeknapt” — maar: „Als het

zo moet, dan maar liever niet. Wat een onsympathieke mensen!” En dan zit er weinig eer meer aan die „erepalm”.

Belangrijker dan wie wint is of alle sportslieden en spelers eerlijk en redelijk hun beste prestatie leveren. Door de sfeer van internationale wedstrijden en de recordzucht komt dit principe wel eens wat in het gedrang.

De „regels van het spel”, de geschreven en ongeschreven wetten van het maatschappelijk verkeer kan men ook in de onderlinge omgang niet ongestraft schenden. Ook daar moet men „sportief” zijn — niet omdat het zo aardig staat, maar omdat de „overwinning” die men wil behalen, anders geen echte overwinning zal zijn. Als men de geschreven wetten overtreedt, ligt de zaak al heel eenvoudig: of men daarbij al dan niet betrapt wordt — het geweten zal spreken, en de vreugde aan het verworvene bederven. En dan blijft er van de voldoening van de overwinning al heel weinig over. Voor wie wordt betrapt, wordt de overwinning zelfs een geduchte en pijnlijke nederlaag.

Maar ook het overtreden van de ongeschreven wetten gaat nooit straffeloos. Draaien en liegen, zich onttrekken aan verantwoordelijkheden en wat schoolkinderen noemen „klikken”. Men kan er soms op korte termijn iets mee bereiken, men kan een gerechte straf even ontgaan maar het is roofofbouw. In elke gemeenschap, of die nu groot of klein is, krijgt men de „overtreder” heus wel door. En zelfs als hij succes blijkt te hebben en het er de schijn van heeft dat hij zijn doel bereikt, het gaat ten koste van de achting die de gemeenschap voor ieder van zijn leden dient te hebben.

En wanneer zelfs een sportwedstrijd niet zonder die achting voor de medespelers kan slagen, hoe kan dan het maatschappelijk spel zonder die achting goed gespeeld worden?

De Tijd is:

Te traag voor hen
die wachten,
Te vlug voor mensen
met energie,
Te snel voor hen
die vrezin,
Te lang voor hen
die treuren,
Te kort voor hen
die plezier hebben;
Maar voor hen
die beminnen
bestaat geen tijd.

A. M.

ONZE TAAL

Over het gebruik van het koppelteken bestaat wel eens misverstand. Men schrijft: De voor- en achtersterven van het schip; de onder- en bovenstaande cijfers, prijzen voor de groot- en kleinhandel; in- en verkoop, enz. Het koppelteken wordt dus gebruikt in samentrekkingen van twee woorden, ter vervanging van een gedeelte van zo'n samentrekking, niet van een heel woord. Dus niet: de zoete- en zure melk; hier hoort het koppelteken niet gebruikt te worden.

Cécar Gezelle heeft over dit misverstand een gedicht geschreven, dat U wellicht wel aardig vindt:

'k Zie schapen, witgewold,
 'k Zie rid- en runders draven,
 'k Zie vo- en vlegels zich
 Aan wa- en bitter laven.
 Al is de stad ook vol
 van stu- en decadente,
 Die speel- en alcohol
 Verkiezen boven lente,
 U, boe- en kippen-ren,
 U, lust- en korensch-hoven,
 U, var- en vlinderken,
 U stel ik ver daarboven!
 In 't mooie voorjaarsweer,
 Gaan bloe- en ramen open,
 'k Zie ieder met een bloem,
 Zelfs schoo- met anjers lopen,
 'k Zie ei- en beuken staan,
 En dreu- en andre mussen,
 Wijl lij- (geen vrijsters!) slaan,
 'k Zie kro- en meisjes kussen.
 En mens en kunstenaars
 Zij dragen en zij eten
 Veel flam- en waterbaars,
 Bij 't hij-, zij-, zwiwend zweten.
 Geen pneu-, slechts harmonie:
 De tweedracht wijkt voor vrede,
 De ru- voor poëzie,
 Juicht kin- en ouders mede!
 Want len- en warmte is daar,
 Mijn geest stijgt op, naar boven,
 'k Wil nat- en morgenuur
 Met vul- en lippen loven!

MODELBOUWCLUB W.E.K.

Na een pauze van 3 maanden gaat onze club zaterdag 6 september a.s. vanaf half 12 tot half 3 in de werkplaats weer haar werk beginnen.

We komen dan bijeen om ons model af te maken of aan een nieuw te beginnen. Prettig zal het zijn te zien hoe sommige leden met trots en met veel voldoening hun model gaan tonen, waaraan zij al 3 jaar in hun vrije tijd gewerkt hebben. Niet alleen hebben zij die tijd goed besteed, zij hebben daarbij tevens veel geleerd. Niet slechts vakbekwaamheid, maar ook initiatief, wilskracht en doorzettingsvermogen hebben zij zich bijgebracht, wat in hun verdere leven van groot belang is.

Het lijkt ons nuttig om nogmaals de opzet van onze club naar voren te brengen. Het is wenselijk al de vrije tijd, die men heeft, goed te besteden, door het beoefenen van een hobby, b.v. de modelbouw. Welnu, de bedoeling van onze club is dat de leden thuis aan hun model werken. Indien nodig helpen we ze daarmee, door het lenen van een bankschroefje en het geven van advies. Wat ze thuis evenwel niet kunnen doen, zoals draaien, schaven, frezen en boren, daartoe biedt onze Directie gelegenheid dit 's zaterdagsmiddags in de leerschool en modelmakerij te doen. Dus een prachtgelegenheid. Wij als bestuur hopen dan ook dat velen van deze gelegenheid een dankbaar gebruik zullen maken en wel door lid te worden van onze club. U kunt zich daarvoor opgeven bij onze secretaris, de heer P. de Kwant, leermeester op de bedrijfsschool bankwerkerij. Wij hebben een mooie collectie tekeningen van diverse modellen, zowel voor beginners als voor meer-geoeffenden.

Wij wensen onze leden en a.s. nieuwe leden een prettige tijd toe met veel genoegen en succes. J. L.

Onzichtbare verkeersongevallen

Hoe moet ik telefoneren?
 Hallo . . . , met wie?

Wist U, dat er dagelijks duizenden verkeersongevallen gebeuren, waarbij geen belangstellende toeschouwers aanwezig zijn, geen doden vallen te betreuren, maar die toch ernstige opstoppingen in een druk verkeer veroorzaken?

Dat verkeer speelt zich niet af óp de openbare weg, maar daarónder. Het is het telefoonverkeer, dat volgens veel gebruikers, maar ook volgens de telefoondienst, nog lang niet is wat het wezen moet.

In een stad als Amsterdam wordt dagelijks 750.000 maal een hand naar de kiesschijf van een toestel uitgestrekt om een verbinding tot stand te brengen. Ongeveer 300.000 maal leidt dit echter niet tot een telefoongesprek! In talloze gevallen krijgen de aanvragers geen gehoor of klinkt het in-gesprek-sigitaal.

De telefoongebruikers kijken meestal verwonderd als ze horen, dat zij het zélf zijn, die daarvan voor een belangrijk deel de schuld dragen. Misschien komt dit doordat zij zo weinig van hun verkeer langs de draad zien. Ze denken er zelden aan, dat ze vaak op grote afstand ingewikkelde apparaten in de telefooncentrales besturen, als ze een nummer draaien, of dat ze, zolang ze hun hoorn niet hebben neergelegd, een weg in kilometers lange kabels bezet kunnen houden.

We zullen eens enkele van de talrijke overtredingen in het telefoonverkeer nagaan. Daar draait iemand uit zijn hoofd een nummer, maar het blijkt, dat zijn geheugen hem in de steek heeft gelaten. Deze slordigheid kost hem geld en bovendien tijdverlies. Een ander heeft wel eens gehoord van een trucje, dat er zou bestaan om een druk nummer met voorrang boven anderen te pakken te krijgen door de eerste cijfers van het nummer te draaien en met het draaien van de laatste cijfers te wachten. Het enige resultaat, dat hij door zijn „handigheid" bereikt is, dat hij anderen nog meer de weg verspert. Laten we aannemen, dat het goede nummer wordt gedraaid en dat de opgeroepene eens niet in gesprek is. Er klinkt dan een schelsignaal en de hoorn wordt direct van het toestel genomen. Tot nu toe ging alles dus goed, maar dan begint het volgende vragen-spelletje:

- Hallo.
- Met wie spreek ik?
- Wat zegt U?
- Ik vraag met wie spreek ik?
- Met wie wou U spreken?
- Met de firma Snelman.
- Jawel, daar spreekt U mee.

We zullen het gesprek niet verder beluisteren, maar zeven zinnen hadden tot één kunnen worden teruggebracht als de firma Snelman zich direct had gemeld met haar naam of nummer.

Misschien vraagt U zich af, of het nu werkelijk de moeite loont aan deze kleinigheden, die slechts enkele seconden vertraging geven, aandacht te besteden? Bedenk dan eens hoe deze seconden tot vele verloren uren aangroeien, wanneer dergelijke kleine verkeerszonden zich — wat inderdaad gebeurt! — duizenden keren per dag herhalen.

Met behulp van ingewikkelde instrumenten is de telefoondienst thans in staat het hele verloop van een telefoongesprek nauwkeurig te registreren, zonder dat het gesprek zélf afgeluisterd hoeft te worden. Daarbij komen verrassende dingen aan het licht. Het blijkt bijvoorbeeld dat de gemiddelde lokale gespreksduur ongeveer twee minuten bedraagt, maar ook dat in het algemeen slechts twee derde van deze tijd nuttige spreektijd is, zodat er gemiddeld bij elk gesprek 40 seconden door wachten of andere fouten worden „vermorst". En ook hier geldt weer, dat vele kleintjes één grote maken!.

Nog al te vaak klinkt de bezettoon de telefoongebruikers in de oren! Zij hebben het voor een groot deel zélf in de hand het ingesprek-sigitaal minder vaak te horen door zich te houden aan de raad: Telefoonverstandig, kort en zakelijk!

BIJ HET AFSCHIED VAN T. DE RIDDER

Vriend Tinus, jij gaat hier vertrekken,
Jij gaat verdiend met pensioen
En 'k wil hier de man nog zien komen
Die 't beter nog dan jij zou doen.

Jij was een echte stoere werker,
Voorbeeldig was jij in je vak,
En gaf men ander een probleem was
Dat deed jij op je gemak.

Juist de eenvoud in je werken
Dwong steeds bewondering af,
En gaf men jou een schouderklopje,
't Was net iets waar jij nou niet om gaf.

Zo heb jij bijna veertig jaren
Je vakmanschap met lof getoond,
En wij weten dat de zaak je
Naar behoren daarvoor beloont.

Wij allen gunnen je van harte
Het genot van een goed pensioen,
En veel geluk ook met je hobby,
Wij weten wel wat je gaat doen.

Je gaat voor dag en dauw uit vissen,
Want dat is toch je ideaal,
Dan kan jij je hart ophalen
Aan het Voornse kanaal.

Wij gunnen je nog vele jaren,
Op zijn minst nog drie maal tien,
Geluk en voorspoed, 't verder leven
Met je kinderen en vrouwtje,
dat we noemen TANTE SIEN

AFSCHEID IN SCHAFTTIJD

Vergezeld van echtgenote, dochter, zoon, schoondochter en schoonzoon nam op vrijdag 18 juli j.l. draaier C. Kleingeld in de Harderij afscheid van bazen en collega's.

Baas Heykoop, die hem prees voor zijn vakbekwaamheid en ijver, wenste „Ome Kees", (de naam Kleingeld werd zelden in de werkplaats gehoord), het allerbeste toe.

Hierna sprak Cor van der Ent namens alle collega's over de vriendschapsband die gedurende 21 jaren tussen collega's in de werkplaats en „Ome Kees" was gegroeid en hij hoopte dat deze vriendschap zal voortbestaan.

De scheidende ontving als herinnering en waardering een fraaie televisietafel en een doos beste sigaren, terwijl mevrouw Kleingeld met een bouquet werd verrast. Ook de bekende enveloppe van het Afscheidsfonds werd hem overhandigd.

Zeer onder de indruk dankte de heer Kleingeld voor de grote waardering en onder het genot van een heerlijk kopje koffie en een rokertje bleven allen nog een kwartiertje bijeen, totdat Kleingeld met zijn gezin huiswaarts keerde.

C. J. v. d. Ent

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

Secretariaat: M. P. v. d. Borden, Kortebantstraat 37, Rotterdam

CULTURELE AVONDEN

Een serie van 3 in de „Lantaren" op donderdag:

16 oktober De gevaarlijke bocht.
Toneelstuk in 3 bedrijven.
Toneelgroep W.E.K.

13 november Haags Matrozenkoor
en

Voordrachten door Wm. van der Loos.

15 januari Operettefilm „De Zigeunerbaron".

De prijs voor een abonnement op deze drie culturele avonden bedraagt f 1,20. De abonnementen zijn, voor zo ver beschikbaar, op vertoon van het bewijs van lidmaatschap in schafttijd (12.30 tot 13 uur) verkrijgbaar aan het loket van de loonafdeling en in het schaftlokaal N.W. van 15 tot en met 19 september en op 22 september. Op 22 september hebben de leden, die de kaarten door nachtwerk niet eerder konden afhalen, voorrang.

„DOCKYARD" SPELDJES

Verscheidene leden hebben wij moeten teleurstellen wanneer ons om een „Dockyard" speldje werd gevraagd. Daar wij thans weer over een beperkt aantal beschikbare kunt u dit insigne, zo lang de voorraad strekt, bij het bestuur verkrijgen tegen betaling van f 1,—.

UW ZITPLAATS OP DE A.S. JAARFEESTAVONDEN

Bij de ingang van de grotere zalen (Passage-theater, Groote Schouwburg en Courzand) zullen onze leden een enveloppe ontvangen waarin zich 2 plaatsbewijzen bevinden. Dit systeem, dat wij ook bij onze vorige feestavonden hebben toegepast, bleek goed te voldoen, daar rijvorming dan overbodig is geworden. Dit neemt echter niet weg dat U tijdig aanwezig dient te zijn, want precies 8 uur begint de voorstelling.

FOTOCUB

Vrienden, enkele korte mededelingen over het komende seizoen. Door het overlijden van onze heer Vos stonden wij plotseling voor het probleem een nieuwe voorzitter te moeten kiezen.

Op de bestuursvergadering van 13 augustus hebben we dit en enkele andere punten besproken, met als resultaat dat het bestuur als voorzitter candidaat stelt de heer P. Kraayeveld en als commissaris van materiaal de heer C. Koelewijn.

Verder stelt het bestuur voor, voortaan de bijeenkomsten om de 14 dagen te houden en de maandelijkse competitie om de 2 maanden.

Deze voorstellen zullen worden toegelicht op onze eerste bijeenkomst in het seizoen 'n.l. op 4 sept. a.s.

Wij hadden ons het programma voor september en oktober zo gedacht:

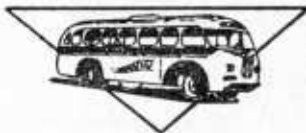
- 4 sept. 1e. Korte vergadering met verkiezing nieuwe bestuursleden en toelichting voorstellen bestuur.
- 2e. Vertoning kleurendia's van Zwitserland door J. B.

- 18 sept. Werkavond. Vergroten. Wij verwachten dat U allen zult meewerken om deze avond te doen slagen en dan allen in de donkere kamer aanwezig zult zijn.
- 25 sept. Een portret foto-avond met de gezamenlijke verenigingen door een bekend vakfotograaf in de zaal van de N.V. De Hoop, Willingestraat 2, Sluisjesdijk-Charlois.
- 2 okt. Portretfoto-avond in ons eigen lokaal. Hier willen we in praktijk brengen wat we geleerd hebben op 25 september.
- 16 okt. Werkavond, negatieven vergroten van de portretavond op 2 oktober.
- 30 okt. Opening van de fototentoonstelling der gezamenlijke fotoclubs. Tevens prijsuitreiking.

Tot zo ver ons programma. Indien iemand buiten onze club er iets voor voelt deze avonden te bezoeken dan is hij altijd welkom in ons lokaal van de Openbare School, Vestastraat 15, Heyplaat (2e etage).

J. Bek, secr.

REIZEN

Naar de Expo te Brussel

Donderdag 25 sept. willen wij, indien er voldoende belangstelling voor is, een dagtocht maken naar de Brusselse tentoonstelling. Het ligt in de bedoeling 's avonds de verlichting, dit fantastisch mooi is, te gaan bezichtigen.

De prijs voor deze tocht bedraagt f 9,30 per persoon, entree tentoonstelling inbegrepen. Men kan zich opgeven tot en met 15 september bij het bestuur der reisclub maar... doe het spoedig, dan maakt U het ons gemakkelijk.

Bestuur Reisclub

WANDELEN

Maandag 21 juli l.l. vertrokken de 15 deelnemers aan de Vierdaagse van „Dockyard“, met verzorgers en verzorgsters, per touringcar naar Nijmegen.

Het lang verbeide ogenblik was nu werkelijkheid geworden en in een uitstekende stemming werd Nijmegen bereikt. Direct werd onze clubvlag op het aan ons toegewezen nood-schoolgebouw gehesen en ons vierdaagse verblijf in bezit genomen. De middag werd door ons besteed met het kijken naar de Belgische parachutisten en 's avonds trokken we naar het Goffertstadion om daar de vlaggenparade bij te wonen. Dit was iets om nooit meer te vergeten; het vlaggenspel en de kleurrijke uniformen der verschillende militaire tamboers- en muziekkorpsen was een schitterend schouwspel.

Zo brak de dinsdag aan en reeds vroeg trokken de wandelaars voor de 55 km er op uit, weldra gevolgd door hen die de 40 km moesten lopen. Het was jammer dat we drie dagen te kampen hadden met zeer veel regen, doch dit schrok ons niet af de voorgeschreven afstand uit te wandelen.

Op de laatste middag gingen we, bij stralend weer, met onze clubvlag voorop, door een dichte haag van toeschouwers op de finish af. Voldaan kwamen we in ons verblijf aan, waar we 's avonds onze vrienden W. Noorhuizen en C. Blanken huldigden, die respectievelijk het gouden en het zilveren kruis behaalden. In feestelijke stemming werd de avond doorgebracht en menige herinnering aan onze tocht opgehaald.

Zaterdag 26 juli kwamen we weer op de Heyplaat aan, waar we werden gehuldigd met bloemen en na een rondmars over de Heyplaat in Courzand werden toesproken door de tweede voorzitter van W.E.K., die ons feliciteerde met het door ons behaalde succes.

Een woord van hartelijke dank aan onze verzorgsters en verzorgers is hier zeer op zijn plaats. Hun medewerking in de keuken en langs de weg heeft er zeer toe bijgedragen dat we deze vierdaagse wandeltocht hebben kunnen volbrengen. Een deelnemer

Zaterdag 26 juli j.l. arriveerde de Vierdaagse-groep op Tuindorp Heyplaat. Allen hebben met succes de tocht volbracht; de heer W. van Noordhuizen smakte de voldoening voor de tiende maal met de „palm der overwinning“ te gaan strijken, waarvoor hij in Nijmegen met het gouden Vierdaagse kruis werd beloond. Op bijgaande foto worden de deelnemers bij hun aankomst op Tuindorp Heyplaat gelukgewenst door een bestuurslid van W.E.K., de heer P. van Gulik.

ENGELSE LES

Vrienden, in oktober a.s. beginnen de lessen weer. Ieder, die lid is van W.E.K., of zich alsnog opgeeft als lid, kan er aan deelnemen.

De lessen worden gegeven op dezelfde plaats als het vorig jaar, n.l. in het prachtige leslokaal van de Leerschool.

Voor beginners vangen de lessen aan op woensdag 8 oktober a.s., direct na werktijd, dus van 5 tot 6 uur. Er wordt begonnen met het bekende studieboekje „Een jaar Engels” van Dr. H. G. de Maar.

Voor de gevorderden, dus leden die reeds een jaar of langer de lessen volgden, beginnen de lessen op donderdag 9 oktober in hetzelfde lokaal op dezelfde tijd. De gestencilde cursus „The Shipyard” zal hier als studieboek gebruikt worden.

De contributie, die zeer laag gehouden is, bedraagt f 0,50 per maand en zal maandelijks van het loon worden ingehouden.

De betaling van het studiemateriaal (ongeveer f 2,50) kan in termijnen geschieden en zal eveneens per maand worden ingehouden.

Inschrijvingen alleen in schafttijd bij: J. Hekelaar, Leerschool en J. van Dijk, Centr. Magazijn, kan geschieden t/m 13 september. Na deze datum kunnen geen leden meer worden ingeschreven.

Ook leden van de vorige cursus, die weer deelnemen, moeten zich opnieuw laten inschrijven.

Wij hopen dat de opkomst groot zal zijn.

Het bestuur

DANKBETUIGINGEN

Voor de zeer vele bewijzen van deelneming, betoond bij het overlijden van mijn innig geliefde man

CORNELIS LEENDERT ROOS

betuigen wij langs deze weg onze oprechte dank.

Tevens groeten wij bij ons vertrek van de Heyplaat al onze kennissen en vrienden.

M. Roos-Wielhouwer
Joke, Pam en Carla

Ondergetekende betuigt hiermede haar hartelijke dank aan allen, die tijdens de ziekte en het overlijden van haar man met haar en haar gezin hebben meegeleefd.

W. Pruyse-Van Bommel

Hiermede wil ik het bestuur van W.E.K. en alle leden oprecht hartelijk bedanken voor de prachtige schaal met fruit die ik tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis mocht ontvangen. Ik hoop weer spoedig hersteld en gezond in uw midden te zijn.

L. Bijl

Hiermede wil ik, ook namens mijn vrouw, het bestuur van W.E.K. hartelijk danken voor de betoonde belangstelling en de heerlijke taart, ons aangeboden ter gelegenheid van ons 45-jarige huwelijk.

L. J. Witter

Met pensioen gingen, op 19 juli 1958, de heren

C. M. BOOMSLUITER, sjouwer, geboren 3 februari 1893 en wonende Bas Jungeriusstraat 232 te Rotterdam, die van 29 juli 1919 af, met een

aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de R.D.M.

M. DE RIDDER,

koperslager, geboren 5 juli 1893 en wonende Wieringerstraat 1 b te Rotterdam, die van 30 juni 1919 af werkzaam was bij de R.D.M.

Op 26 juli 1958 de heer

A. H. W. VAN DER MEER,

ketelmaker, geboren 13 juli 1893 en wonende Lepelaarsingel 20 a te Rotterdam, die van 14 augustus 1907 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de R.D.M.

Op 2 augustus 1958 de heren

A. VAN DEN BERG,

ijzerwerker, geboren 21 juni 1893 en wonende Den Hertighstraat 66 b te Rotterdam, die van 2 september 1929 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de R.D.M.

J. POPPELIERS,

smid, geboren 3 maart 1893 en wonende Villastraat 90 te Schiedam, die van 20 juni 1919 af in dienst van de N.W. is geweest.

Op 9 augustus 1958 de heer

C. W. DE VOS,

aanhouder, geboren 14 mei 1893 en wonende Middelharnissestraat 33 te Schiedam, die van 25 maart 1912 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was, eerst bij de N.W. en daarna bij de R.D.M.

Op 16 augustus 1958 de heer

J. RONGEN,

sleepbootkapitein, geboren 12 juni 1893 en wonende Mijdrechtstraat 19 te Rotterdam, die van 23 april 1919 af werkzaam is geweest bij de R.D.M.

IN MEMORIAM

Op 18 juli 1958 overleed de heer

A. MELJER,

ketelmaker, geboren 28 december 1926 en gewoond hebbende Kleine Visserijstraat 73 b te Rotterdam, die van 9 september 1942 af, met een onderbreking, werkzaam was bij de R.D.M.

Op 30 juli 1958 overleed de heer

M. LEJDENS,

electr. lasser, geboren 28 september 1932 en gewoond hebbende Molendijk 130 te Melissant, die van 19 maart 1956 tot 30 juli 1958 werkzaam was bij de R.D.M.

Op 11 augustus 1958 overleed de heer

H. BOEKMAN,

doksjouwer, geboren 31 januari 1899 en gewoond hebbende Bloemkwekerstraat 57 b te Rotterdam, die van 1 juli 1920 af, met een aantal onderbrekingen, bij de R.D.M. werkzaam is geweest.

Dat zij rusten in vrede.